

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **I. V.**, zastoupený Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2015, č. j. KUOK 71927/2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 22. 5. 2017, č. j. 72 A 26/2015 – 29,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení, k rukám zástupce žalobce, advokáta Mgr. Jaroslava Topola.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozsudkem ze dne 22. 5. 2017, č. j. 72 A 26/2015 – 29, zamítl žalobu podanou žalobcem (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2015, č. j. KUOK 71927/2015, kterým bylo zamítnuto jako opožděné odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 6. 10. 2014, č. j. SMOL/208269/2014/OARMV/DPD/Reg. Tímto rozhodnutím byl stěžovatel uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, přičemž mu byla za uvedený přestupek uložena pokuta ve výši 2 200 Kč.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal stěžovatel v zákonné lhůtě blanketní kasační stížnost, ve které mimo jiné uvedl, že „žalobce doplní kasační stížnost na výzvu soudu ve lhůtě stanovené soudem“.

[3] Jelikož tato kasační stížnost neobsahovala zákonem předepsané náležitosti, byl stěžovatel usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2017, č. j. 2 As 240/2017 – 20, vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení odstranil vady kasační stížnosti,

a to tak, že uvede, v jakém rozsahu rozsudek krajského soudu napadá a z jakých důvodů byla kasační stížnost podána. Současně byl poučen, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat a kasační stížnost bude odmítnuta. Toto usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 31. 7. 2017. Zástupce stěžovatele, resp. sám stěžovatel, však na tuto výzvu ve stanovené lhůtě nereagoval, když tato uplynula ve čtvrtek 31. 8. 2017.

[4] Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

[5] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s., musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

[6] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[7] V daném případě stěžovatel k výzvě soudu (tj. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2017, č. j. 2 As 240/2017 – 20) vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě neodstranil a ani včas nepožádal o prodloužení této lhůty.

[8] Protože kasační stížnost neobsahuje zákonem stanovené náležitosti a jejich nedostatek brání jejímu věcnému vyřízení, Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

[9] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[10] Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5000 Kč stěžovateli podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. září 2017

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu